

Supersous a les elèctriques durant la pujada dels preus de la llum Sánchez Galán cobra 13 M€ i ja multiplica per 171 el salari mitjà dels empleats d'Iberdrola

ELS PREUS DE l'electricitat es van disparar l'any passat, com sap qualsevol persona que pagui mensualment el rebut de la llum. Això es va traduir en un fort augment dels beneficis d'aquestes companyies, que van triplicar-se el 2021. El que no és tan conegut és que durant aquell exercici sis directius, els principals executius dels grans grups d'energia espanyols, van cobrar més de 27 milions d'euros. Dit d'una altra manera, els líders d'aquestes empreses van cobrar un 5,2% més mentre que, de mitjana, els seus treballadors van augmentar menys d'una tercera part, un 1,5%.

El gran guanyador va ser José Ignacio Sánchez Galán, president d'Iberdrola, que va cobrar gairebé tant com els altres cinc grans directius junts. El polèmic Galán va guanyar 13,2 milions, un 8% més, tot i que des del juny passat està imputat per diferents delictes vinculats a la contractació del comissari José Manuel Villarejo per atacar rivals com Florentino Pérez, entre d'altres. A més, el sou mitjà dels treballadors d'Iberdrola va caure un 1,3% l'any passat.

Segons la companyia, bona part de l'augment del sou de Galán s'explica per un variable pluriennal que premia l'augment de les accions a la borsa. Però els títols d'Iberdrola van caure un 11% durant el 2021.

El segon que més va cobrar va ser Francisco Reynés, president executiu de Naturgy, que es va endur 5 milions, un 9% més. En tercer lloc va quedar Josu Jon Imaz, conseller delegat de Repsol (4,2 milions, +15%), seguit de José Bogas, conseller delegat d'Endesa (2,2 milions, -24%); Antoni Llardén, president d'Enagas (2,1 milions, -2%) i Roberto García Merino, conseller delegat de Red Eléctrica (0,9 milions, +6%).

Una de les coses que criden més l'atenció de les dades que les empreses estan obli-

gades a entregar a la CNMV, l'organisme supervisor de la borsa, és la comparació entre els sous de la majoria d'aquests directius i el que cobren de mitjana els empleats de les seves empreses. Galán torna a batre tots els rècords, amb un salari que és 171 vegades el salari mitjà dels treballadors d'Iberdrola: si el president va rebre més de 13 milions, la plantilla va cobrar 77.000 euros.

El més sorprenent de Galán és que aquest multiplicador no ha fet més que créixer: el 2017 cobrava 99 vegades el salari mitjà dels seus treballadors i aquesta magnitud ha anat creixent any rere any sense excepcions.

En canvi, tota la resta de directius han mantingut aquesta proporció bastant estable. Reynés cobra 86 cops més que els seus treballadors (en el seu primer any al càrrec la xifra era de 78 vegades) i Imaz multiplica per 74 el salari mitjà (gairebé idèntic que cinc anys enrer), per exemple. Qui té una retribució més baixa en comparació amb la seva plantilla és el cap de Red Eléctrica, el sou del qual és 12 vegades superior.

AQUESTES DADES REOBREN el debat de quant haurien de cobrar els directius. Què és una retribució justa per algú que té la responsabilitat de dirigir una empresa de l'Ibex-35? Tot i que hi ha propostes com la de Christian Felber -impulsor de "l'economia del bé comú"- que suggereix que el sou no ha de superar en 20 vegades el salari mínim de l'organització, el cert és que no hi ha una fórmula matemàtica. Depèn de la indústria, de l'empresa o fins i tot del país on aquella companyia operi.

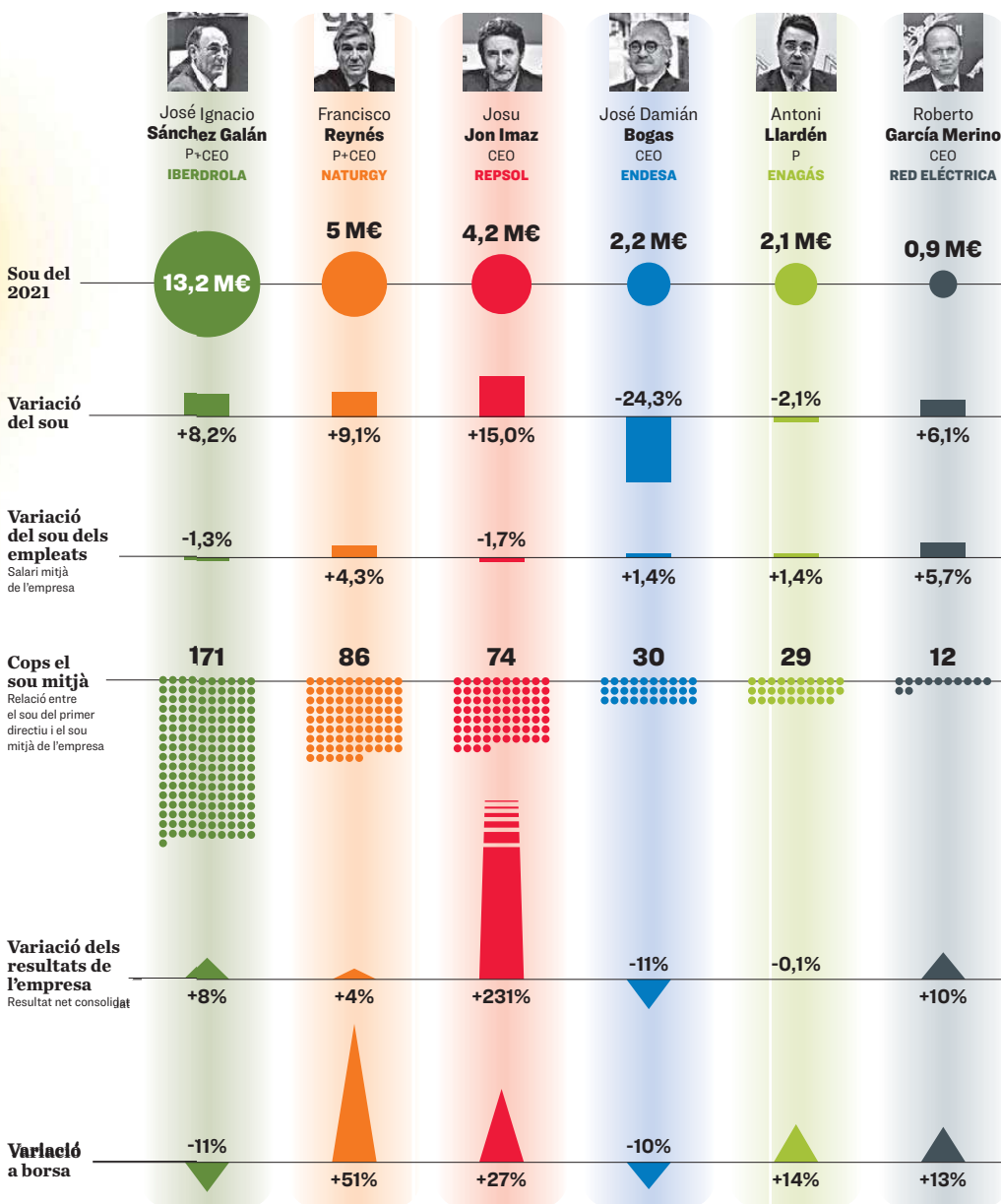
"El café per a tothom no funciona", diu Ernesto Poveda, president d'Icsa, una empresa de recursos humans que, entre altres activitats, es dedica a fixar polítiques retributives. Tot i així, "co-

Pr: Diaria
Tirada: 18.416
Dif: 13.207

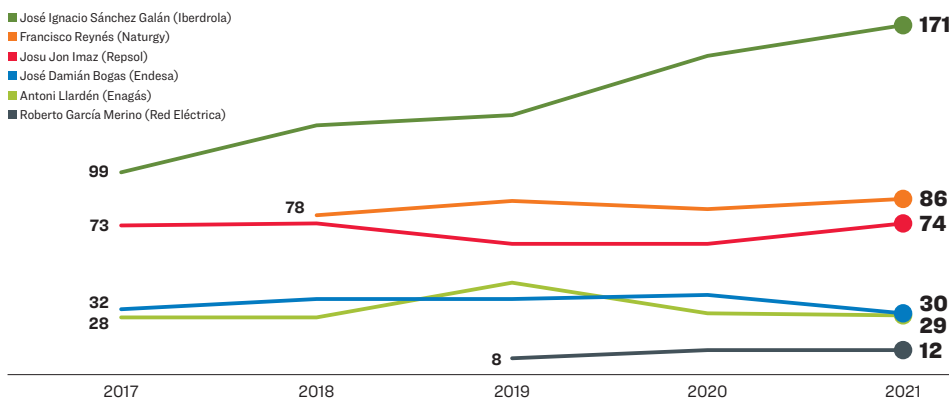
Els salaris dels primers executius de les elèctriques espanyoles

Dades del 2021 i variacions respecte al 2020 P = President CEO = Conseller delegat

Quant cobren els directius en comparació amb els seus treballadors?

Cops que el salari del primer directiu multiplica el sou mitjà de la plantilla

brar 171 vegades el salari mitjà dels teus treballadors no és ni raonable ni justificable i només es podrà mantenir si l'empresa opera en un sector oligopolístic", afegeix. Segons Poveda, amb aquestes xifres "és molt difícil que quan negociem amb els sindicats els neguis el dret a apujar-los el sou un 5%".

Ruth Aguilera, professora de direcció general a Esade, avisa del paper que juguen un altre tipus de consultores especialitzades en les retribucions d'aquestes grans empreses, com Aon Hewitt, Mercer o Meridian. "La compensació dels directius la decideix el comitè de retribucions [que tenen totes les cotitzades], però aquests comitès fitxen una consultora que és qui analitza la complexitat de la indústria, els riscos i els reptes del directiu", explica. Ara bé, segons la professora, els honoraris de les consultores es fixen amb un percentatge de la retribució que cobrarà el directiu, cosa que crea un incentiu pervers. "El conseller delegat està més content si li posen un bon sou i així els torna a contractar: és endogàmic", remata.

Aguilera creu que el sector té reptes, com la transició verda, que podrien justificar sous més alts. Però això no només afecta la direcció sinó també la plantilla, que s'ha d'especialitzar més i, per tant, també ha de cobrar més. "El multiplicador entre el sou de la direcció i la plantilla hauria de ser estable o anar baixant, però no pujar", conclou.

UN ÚLTIM FACTOR que cal tenir en compte és la presència cada cop més habitual dels mateixos accionistes en aquest tipus d'empreses. Hi ha grans empreses d'inversió que estan a l'accionariat de les grans elèctriques espanyoles: BlackRock, per exemple, és un dels principals accionistes d'Iberdrola, Repsol i Enagas. I Norges Bank (que gestiona el fons sobirà de Noruega, el més gran del món) és un destacat inversor a Iberdrola i Repsol.

Aquesta coincidència també genera incentius perversos, segons un article escrit el 2016 per dos professors de l'Iese, Miguel Antón i Mireia Giné, aquesta última consellera del Banc Sabadell. En la seva opinió, la inflació de supersous està relacionada amb la creixent presència d'aquests "inversors comuns", com els bategen. Per què? Perquè si fixen sous alts als directius, i especialment si aquests sous no estan vinculats als resultats de la companyia, aconsegueixen reduir l'exigència que aquests directius tenen per competir amb els seus rivals. I, en conseqüència, segons aquests professors, els inversors aconsegueixen que cap de les seves participades canibalitzi les altres empreses on tenen accions.

L'article explica que als EUA tres grans inversors com BlackRock, Vanguard i Fidelity voten a favor de les retribucions un 96% de les vegades, encara que no estiguin vinculades als resultats de l'empresa. La previsió d'aquests experts és que, com que la presència d'"inversors comuns" és cada cop més habitual, el problema no farà més que augmentar.

Potser ho podrem comprovar aquest mateix 2022: ens trobem amb un preu rècord de la llum i de la gasolina. Què passarà amb els sous dels directius? La resposta, d'aquí un any. —Alex Font Manté

Font: Informació de les pròpies empreses a la CNMV / Gràfics: Eduard Forrellat/Isanda